

ROMÂNIA

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI ISCAL**

Decizia nr.432 Dosar nr.-

Ședința publică de la 25 ianuarie 2007

Președinte:

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și de Garda Financiară - Comisariatul Regional București, împotriva sentinței civile nr. 1680 din 12 iulie 2006 a Curții de Apel București-secția a VI-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic - și intimata-reclamantă S.C.- București, prin avocatul -, lipsind recurenta-pârâtă Garda Financiară - Comisariatul Regional București.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că ambele recursuri au declarate și motivate în termenul legal.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă părților prezente cuvântul asupra cererii de recurs.

Recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic - solicită, cu referire la motivele de recurs dezvoltate în scris admiterea recursului, modificarea sentinței atacate și, pe fond respingerea acțiunii formulate de reclamanta S.C/- S.A. București ca neîntemeiată. Susține, în esență, că instanța de fond a făcut aplicarea greșită a dispozițiilor OUG nr. 217/1999 și ale HG Nr.402/2002. solicită, de asemenea admiterea

recursului declarat de Garda Financiară - Comisariatul Regional București. Depune practică judiciară în sensul celor susținute.

Intimata-reclamantă S.C- S.A. București, prin avocatul -, solicită respingerea recursurilor ca nefondate, arătând că serviciile de consultanță prestate de societate sunt aferente realizării veniturilor sale, neexistând obligativitatea obținerii de profit, cum greșit interpretează recurenții-pârâți.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Dir. examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

Societatea comercială - S.A. în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice -Agenția Națională de Administrare Fiscală și Garda Financiară a solicitat anularea deciziei nr.21/30 ianuarie 2004 emisă de primul pârât și anularea procesului verbal nr.- întocmit de cea de a doua pârâtă și exonerarea de la plata către ^bugetul de stat a sumei de - lei reprezentând - lei impozit pe profit, - lei majorări și dobânzi de întârziere și - lei penalități de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în mod nejustificat s-a reținut că, sumele reprezentând servicii de consultanță primite de S.C - de la doi consultanți străini, respectiv - și -, în baza a două contracte cadru de consultanță, nu reprezintă cheltuieli deductibile, deoarece nu s-a dovedit efectuarea serviciilor (serviciile prestate nu ar fi reale) și cheltuielile respective nu sunt aferente realizării de venituri.

Seiviciile de consultanță contractate cu cei doi parteneri străini siint necesare pentru ca societatea să își desfășoare în mod optim si profesionist activitatea, au fost efective conform documentației prezentate și-au arătat utilitatea în activitatea societății contribuind la încheierea mai multor contracte.

Curtea de apel București - Secția contencios administrativ, prin sentința nr.1588 din 30 iunie 2004, a admis acțiunea

precizată, a anulat decizia nr.21/30 ianuarie 2004 emisă de Ministerul Finanțelor Publice -Agenția Națională de Administrare Fiscală- Direcția generală de soluționare a contestațiilor și procesul verbal nr.- întocmit de Garda financiară-secția București și a dispus restituirea sumei de - lei.

Pentru a hotărî astfel instanța a reținut existența celor două contracte de consultanță, prestarea efectivă a serviciilor de consultanță și împrejurarea că acestea sunt aferente realizării de venituri, au utilitate economică.

Considerând hotărârea nelegală, pârâții au declarat recursuri întemeiate pe dispozițiile art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă și au solicitat admiterea, casarea sentinței și în fond respingerea acțiunii, actele contestate fiind legale.

Prin decizia nr. 3139 din 18 mai 2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - secția contencios administrativ și fiscal s-au admis recursurile formulate de Ministerul Finanțelor Publice -Agenția Națională de Administrare Fiscală precum și de Garda Financiară - Comisariatul Regional București împotriva sentinței civile nr.1588 din 30 iunie 2004 a Curții de Apel București -secția de contencios administrativ, a casat sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În motivare s-a arătat că în cauză se impune verificarea actelor ce au făcut obiectul controlului gărzii financiare și completarea probatoriului cu o expertiză contabilă, (probă solicitată de altfel de reclamantă și neadmisă de instanța de fond), urmând a se lămuri aspectul dacă serviciile de consultanță au fost efectiv prestate, dacă lucrările anexate la dosar se regăsesc printre lucrările pe care societatea le-a acceptat la plată, să indice ordinele de plată a acestora de către societate, să analizeze dacă societatea a înregistrat pierderi sau a înregistrat venituri ca urmare a încheierii contractelor în discuție, aceasta prin verificarea bilanțelor contabile ale societății pe anul 2002 și 2003, să specifice caracterul strict sau nu al lucrărilor executate pentru reclamantă.

În urma rejudecării cauzei în fond, după casare, Curtea de Apel București - secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea reclamantei S.C- S.A., în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, a anulat decizia nr. 21/ 30.01.2004 emisă de ANAT - Direcția de soluționare a contestațiilor și a procesului-verbal nr. - încheiat de Garda Financiară și a dispus restituirea către reclamantă a sumei de - achitată de reclamantă în baza procesului-verbal contestat,

reprezeniând diferență impozit profit, majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că în cauză, în raport de perioada controlată (decembrie 2001 - martie 2006) sunt aplicabile succesiv dispozițiile OG nr. 70/1994 republicată și modificată prin O.U.G. nr. 217/1999, ale H.G. nr. 402/2000 până la data de 30.06.2002, Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și H.G. nr. 859/2002, care a aprobat metodologia de calcul a impozitului pe profit de la 1 iulie 2002.

În baza dispozițiilor aplicabile în materie cuprinse în actele normative invocate, coroborate cu înscrisurile depuse la dosar și concluziile raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, prima instanță a constatat că serviciile de consultantă curentă (asistență la negocieri, participare la întâlniri) cât și furnizarea celor 26 de rapoarte de consultantă efectuate în baza celor două contracte cadru încheiate de reclamantă cu S.C. - și - sunt servicii ale căror cheltuieli sunt deductibile, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea deductibilității.

A înai reținut Curtea de Apel București că reclamanta a făcut dovada, prin înscrisurile depuse la dosar - ordine de delegare bilete de călătorie și foi de parcurs (filele 342 - 404 voi. 2) că serviciile de consultantă prevăzute în cele două contracte încheiate cu societățile din Cipru au fost efectiv prestate, iar contractele de consultantă încheiate în formă scrisă au fost înregistrate la administrația financiară.

Referitor la condiția impusă de dispozițiile H.G. nr.859/2002, (act normativ intrat în vigoare ulterior perfectării contractelor) în sensul ca serviciile de consultantă să fie aferente realizării de venituri, instanța de fond a apreciat că este dovedită, serviciile de consultantă străine arătându-și utilitatea contribuind la încheierea mai multor contracte comerciale profitabile societății reclamante.

A concluzionat Curtea de Apel București că raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză a susținut pretențiile reclamantei, arătând că serviciile de consultantă sunt legate de obiectul principal de activitate de la societății reclamante, au fost acceptate la plată și au determinat creșterea veniturilor societății, aspect reflectat în balanțele de verificare contabilă pe anii 2002-2003.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală și Garda Financiară - Comisariatul Regional București, criticând-o ca nelegală și netemeinică, întrucât a fost pronunțată cu greșita aplicarea a legii.

Agenția Națională de Administrare Fiscală a criticat hotărârea judecătorească întrucât a fost pronunțată cu încălcarea prevederilor art.304 pct.9 Cod procedură civilă, instanța de fond interpretând greșit dispozițiile O.U.G.nr. 217/1999 și H.G. nr.402/2002. S-a criticat sentința și pentru faptul că au fost preluate concluziile expertului contabil, atribuindu-i-se expertizei o putere mai mare decât cea a legii. A apreciat fără temei legal Curtea de Apel, că H.G.nr.59/2002 nu era în vigoare la data încheierii contractelor, întrucât această Hotărâre de Guvern a intrat în vigoare în interiorul perioadei supuse verificării.

Garda Financiară - Comisariatul Regional București, a criticat sentința în raport de încălcarea dispozițiilor art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă, reiterând motivele din primul recurs, și apreciind că în mod eronat instanța de fond a mers, fără alte probatorii, pe concluziile raportului de expertiză.

Recursurile sunt nefondate și vor fi respinse pentru următoarele considerente:

Înalta Curte de Casație și Justiție în raport de dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, de actele și lucrările dosarului constată, în fapt, următoarele:

Perioada supusă controlului care rezultă din actele anexate este decembrie 2001 - martie 2006, în acest timp intimata-reclamantă înregistrând în contabilitate „cheltuieli cu servicii executate de terți” - contul 628 , sumele reprezentând contravaloarea serviciilor de consultanță în favoarea intimatei.

S-a apreciat de organele de control că aceste cheltuieli nu ar fi deductibile pentru calculul impozitului pe profit întrucât nu au fost îndeplinite cerințele legale.

Corect prima instanță a apreciat că în speță sunt aplicabile prevederile O.G.nr.70/1994 republicată, și modificată prin O.U.G. nr. 217/1999, Legea nr.414/2002 și H.G.nr.859/2002.

Astfel, conform Legii nr.414/2002 în vigoare la data controlului, cheltuielile în discuție, nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, întrucât H.G.nr.859/ 2002 stabilește condițiile privind deductibilitatea.

Din analiza actelor depuse, verificarea prestației se realizează prin documentele justificative, care privesc efectuarea serviciilor. Din dispozițiile legale invocate rezultă fără posibilitate de tăgadă că atât serviciile de consultanță, cât și cele 26 de rapoarte de consultanță efectuate de intimată cu cei 2 terți, sunt servicii cu cheltuieli deductibile, întrucât așa statuează legea. Serviciile de consultanță s-au efectuat în baza unor contracte legale, și chiar dacă H.G.nr.859/2002 a intrat în vigoare după perfectarea acestor contracte, ea este aplicabilă pentru perioada supusă controlului, întrucât era aplicabilă condiția din 29 august 2002. Nu poate fi pusă la îndoială nici prestarea efectivă a serviciilor de consultanță, întrucât intimata-reclamantă a făcut dovezi pertinente în acest sens, depunând la dosar copiile contractelor, rapoartele de consultanță străină dovedindu-se utile în activitatea intimatei, fapt demonstrat și de raportul de expertiză anexat la dosar.

Astfel, rezultă fără dubiu că sumele cheltuite pentru servicii de consultanță, au fost prestate efectiv, motiv pentru care corect s-a constatat că sunt sume deductibile întrucât au fost îndeplinite condițiile legale.

Dealtfel și expertiza contabilă atestă această împrejurare și ea nu este singura probă avută în vedere de Curtea de Apel, ci este coroborată cu ansamblul probator admis și administrat.

Contractele în discuție sunt legale, au fost încheiate în formă scrisă, înregistrate legal în contabilitate, iar serviciile de consultanță au fost efectiv prestate.

Conform concluziilor expertizei, contractele au fost destinate dezvoltării activității intimatei-reclamante, sunt legale și prin urmare, instanța de fond a pronunțat o hotărâre temeinică și legală.

Față de toate aceste considerente, înalta Curte de Casație și Justiție, va respinge recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și de Garda Financiară - Comisariatul Regional București, ca nefondate, conform art.312 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și de Garda Financiară - Comisariatul Regional București, împotriva sentinței civile nr. 1680 din 12 iulie 2006 a Curții de Apel București-secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondate. Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 25 ianuarie 2007.